

[Erik Holst.]

I debatten om procedureloven har det flere gange været sagt, at det er meget kedeligt, at en sådan procedurelov ikke i givet fald direkte giver anledning til en folkeafstemning, om noget sådant måtte ønskes. Grunden til, at den ikke skulle give anledning til det, var den meget enkle, at der står, at beslutningen om atomkraft tages ved en folketingsbeslutning, og en folketingsbeslutning kan ikke bringes ud til folkeafstemning.

Her har undervisningsministeren reageret — jeg havde nær sagt usædvanlig hurtigt, men det tør jeg ikke sige — som sædvanlig hurtigt og har sagt: jeg agter at fremsætte et ændringsforslag, der giver mulighed for, at dette lovforslag, der endeligt afgør, om vi skal have atomkraft eller ej, kan sendes ud til folkeafstemning. Dette ændringsforslag, som ministeren agter at fremsætte, skulle altså gå på et tidspunkt for lovens ikrafttræden, således at man siger: vi kan beskæftige os med selve procedureloven, og så kan vi gøre den færdig, og når den engang er færdig, kan vi sætte den i kraft, om der måtte blive behov for det. Og om der måtte det, så måtte der jo ligge en forudgående debat til grund for det her i folketinget og en beslutning fra et flertal om, at man skulle sætte procedureloven i kraft. Jeg vil gerne takke for dette tilsagn fra ministeren. Det giver samtidig mulighed for, at debatten kan forløbe — går jeg ud fra — lidt mere afslappet, og at vi måske i højere grad kunne se på indholdet i procedureloven, end diskutere for eller imod atomkraft i dag og i denne forbindelse.

Samtidig har ministeren sagt, at det nok ikke er værd at regne med, at dette lovforslag kan gennemføres i denne samling, og det er nok så rigtigt som det er sagt, vi har jo mange andre lovforslag. Det betyder meget enkelt, at det vil oversomre, som flere lovforslag i tidens løb har gjort, og derunder vil det blive gjort til genstand for offentlig debat. Forslag, synspunkter og andet vil fremkomme, og når det så genfremsættes til efteråret, ville det være meget ejendommeligt, og en lidet følsom undervisningsminister, medmindre nogle af disse ting, der var kommet frem med stor vægt, havde fået en indflydelse på det, der bliver resultatet næste gang, altså i næste samling.

Jeg ville i øvrigt gerne have startet med forslaget til folketingsbeslutning fra de konservative om tilladelse til opførelse af et atomkraftværk. Det kommer næppe bag på ret mange, når jeg må begynde med at sige, at socialdemokratiet ikke kan medvirke til dette forslags gennemførelse. Det ville jo være en hån mod den debat, der for øjeblikket pågår både her i folketinget og ikke mindst ude omkring i befolkningen. Jeg er i den for en socialdemokrat højst ejendommelige situation, at jeg sådan set deler KU's — Konservativ Ungdoms — vurdering af dette forslag, idet man har sagt noget om, at man ville tage skarpt afstand fra det, man henstillede til moderpartiet at tage det tilbage, og at det ville være at snigløbe oplysningskampagnen, om man vedtog noget sådant.

Hr. Stetter sagde på et møde i søndags, så vidt det er blevet refereret i pressen, at der var mange lovforslag her i folketinget i år, og at der var mange, der var nødvendige, og han opfordrede til, at man vurderede muligheden for at gøre arbejdet færdigt på baggrund af alle disse utallige lovforslag. Jeg gik ud fra, at han tænkte på, at nogle af dem kunne tages tilbage, og jeg ved ikke, om han og jeg har tænkt på det samme, men jeg tænkte umiddelbart på dette forslag til folketingsbeslutning. Bliver der tale om at stemme om det, vil socialdemokratiet stemme imod.

Selve det hovedlovforslag, som her er til behandling, er i og for sig et procedurelovforslag, der meget fornuftigt siger, at det erstatter den procedure, som findes for øjeblikket. Der findes jo et lovforslag om proceduren vedrørende beslutning om atomkraftanlæg. Det er jo loven fra 1962, som vi spaltede op, jeg havde når sagt på atomar vis, sidste samling, idet vi sagde, at vi trækker hele det kompleks ud, der vedrører erstatninger, og så trækker vi det andet, der vedrører selve beslutningsprocessen, ud. Det sidste behandlede vi i forskningsudvalget, men da vi på et vist tidspunkt fik et notat fra den daværende handelsminister om, at man ønskede at fremsætte et lovforslag om en samlet energiforsyning, et lovforslag om elforsyning herhjemme, så afbrød vi forhandlingerne, og så sagde vi, at vi afventer denne fremsættelse. Det var det lovforslag, vi lige har behandlet. Derfor